

LUNDS
UNIVERSITET

Sex and the City

**en analys av sambandet mellan mode och språk i
skapandet av stereotyper**

Alice Spannel och Elina Lundberg

Avdelningen för modevetenskap

Institutionen för kulturvetenskaper

Lunds universitet

MODK63, 15 hp. Examensarbete för kandidatexamen, vt 2020

Handledare: Henrik Brissma

Abstract

This dissertation will analyze how fashion and language is used to create stereotypes in film. *Sex and the City* will be used as the case study and the aim is to analyze the correlation between fashion and language in the making of the four main characters stereotypes.

we will analyze these following questions: *Why and in which way is fashion being used in Sex and the City to express stereotypes, and how and why is the language being used to enhance the character's stereotypes?*

The analysis has been done by Roland Barthes' social semiotics theory of a screen shot of a scene in the first season of *Sex and the City*. The semiotic analysis has been combined with a social semiotic analysis of that scene of which the screenshot is taken from. The first season of the TV-series has also been analyzed with a qualitative content analysis method.

Our results suggest that the use of fashion and language in *Sex and the City* is intertwined since clothes and language is what together creates the base of a stereotype. The results suggest that we are not able to identify the stereotype if it's not given their socially constructed attributes.

Key words: Sex and the City, stereotypes, fashion, language, film, social semiotics, semiotics

1. Inledning	1
1.2 Bakgrund	1
1.3 Syfte och frågeställning	2
1.4 Forskningsbidrag	2
1.5 Empiriskt material	3
1.6 Teori och metod	4
1.7 Forskningsöversikt	8
1.8 Avgränsningar	9
1.9 Begrepp och definitioner	10
1.9.1 Stereotyper	10
1.9.2 Femme Fatale	11
1.9.3 CIS-Kvinna	11
2. Disposition	12
3. Analys	13
3.1 Karaktärerna	13
3.2 Semiotisk bildanalys	14
3.2.1 Denotation	14
3.2.2 Konnotation	15
3.3 Socialsemiotisk analys: avsnitt 6 säsong 1	16
3.4 Kvalitativ innehållsanalys av säsong 1 av <i>Sex and the City</i>	20
3.4.1 Avsnitt 1	20
3.4.2 Avsnitt 2	22
3.4.3 Avsnitt 3	23
3.4.4 Avsnitt 4	24
3.4.5 Avsnitt 5	25
3.4.6 Avsnitt 6	27
3.4.7 Avsnitt 7	28
3.4.8 Avsnitt 8	29
3.4.9 Avsnitt 9	30
3.4.10 Avsnitt 10	31
3.4.11 Avsnitt 11	31
3.4.12 Avsnitt 12	32
4. Avslutande diskussion och slutsatser	34
5. Källförteckning	39
5.1 Tryckta källor	39

5.2 Digitala källor	40
6. Bildförteckning	40

1. Inledning

1.2 Bakgrund

“Är du en Carrie eller en Samantha? eller kanske en Miranda? Nej men du är ju mer lik Charlotte i stilen!”

Under vår uppväxt har vi upplevt Tv-serien *Sex and the City*s popularitet och kulturella spridning, då vi ofta deltagit i diskussioner om vem av karaktärerna man identifierar sig med. Det har diskuterats i samtal om vem man mest är lik i stilen och personligheten. Är det på grund av att karaktärerna har så pass tydliga stereotyper att vi som tittare vill identifiera oss så starkt med karaktärerna?

Stereotyper har funnits i alla tider men med utvecklingen av elektronik och teknik som lett till skapandet av bland annat film och tv-serier, har stereotyper fått uttryck i bild och ljud. Som Gillian Rose skriver i *Visual Methodologies: An Introduction to the Interpretation of Visual Materials* (2001, 6) lever vi i en visuell värld där det visuella har blivit ytterst viktigt. Rose menar även att vi är omringade av olika typer av visuell teknologi såsom det vi ser på tv, film, serie, program, reklam och bild. Dessa olika visuella uttryck visar olika representationer av världen och där finner vi representationer av bland annat olika stereotyper.

Under vår utbildning på det modevetenskapliga programmet vid Lunds Universitet har vi utvecklat ett större intresse för mode i samband med språkets användning och människans beteende. Vi anser därav att det hade varit intressant att undersöka modets roll i en TV-serie som satt stora spår i detta millenniets populärkultur. *Sex and the City* är det empiriska material för denna studie som kommer att utföras ur ett modevetenskapligt perspektiv. Anledningen till varför vi valde just denna serie som empiriskt material är på grund av den kulturella populariteten kring serien. Vi anser det som en stor faktor till att serien bör analyseras djupare för att förstå betydelsen av hur stor påverkan den har på populärkulturen. och att serien handlar om fyra kvinnor där respektive kvinna har en tydlig stereotyp. Dr. Jörg Schweinitz, professor i filmteori- och historia säger att stereotyper är ett standardiserat koncept/avbildning av människor som tillhör olika grupper som visar på tex nationalitet, ras, samhällsklass eller kön. Schweinitz menar även att termen generellt sätt är associerat till fördomar (2011,4–5).

Den här studien kommer att utföras med hjälp av en semiotisk bildanalys, en socialsemiotisk analys av en scen och en kvalitativ innehållsanalys av den första säsongen av *Sex and the City*.

1.3 Syfte och frågeställning

Vårt syfte med uppsatsen är att undersöka hur kläder och mode används i *Sex and The City* för att skapa karaktärer och hur kläder används för att uttrycka och förtydliga rollkaraktärernas stereotyp. Utöver klädselns användning i serien vill vi även undersöka hur språkbruket speglar stereotyperna och på vilket sätt det används för att förstärka karaktärernas stereotyp.

Frågeställningarna för denna studie är följande: *Varför och på vilket sätt har kläder använts i Sex and The City för att uttrycka stereotyper? Hur och varför används språket i serien för att förstärka karaktärernas stereotyper?*

Frågeställningarna är utformade utifrån vårt syfte, då vi vill undersöka sambandet mellan hur mode och språk används i *Sex and the City* för att skapa stereotyper. Vi anser att just dessa frågeställningar kommer att bidra till slutsatser och ett resultat för studien.

1.4 Forskningsbidrag

Vår undersökning skrivs utifrån ett modevetenskapligt perspektiv vilket bidrar till ett nytt perspektiv på ämnet i samband med våra frågeställningar. *Sex and the City* är ett populärkulturellt fenomen som det gjorts tidigare forskning om utifrån olika syften och det finns olika vinklar på hur man tidigare studerat serien, men den tidigare forskningen saknar ett modevetenskapligt perspektiv. När vi utforskade ämnesområdet hittade vi ett flertal uppsatser som studerat *Sex and The City* men ur andra vetenskapliga perspektiv och med andra frågeställningar och syften, vilket gav oss inspiration att studera serien utifrån vårt akademiska perspektiv men också utifrån ett socialpsykologiskt perspektiv då vi är intresserade av fenomenet stereotyper och modets samt språkbrukets inverkan på det.

1.5 Empiriskt material

Det empiriska materialet för denna studie är den amerikanska TV-serien *Sex And The City*. Serien är en amerikansk romantisk dramakomedi producerad av HBO som spelades in mellan åren 1998–2004. Den utspelar sig i New York City och handlingen kretsar kring fyra kvinnors liv där vänskap, sex och relationer är i fokus. Dessa fyra kvinnor spelar på fyra olika stereotypiska karaktärer där karaktärerna under seriens gång åldras mellan från 30-årsåldern till 40-årsåldern.

Serien har gjort ett stort genomslag världen över sedan den släpptes för ca 20 år sedan. *Sex and The City* har inte bara fungerat som underhållning utan har även gjort stora förändringar inom olika kulturer världen över. Jennifer Keishin Armstrong skriver i en artikel publicerad på BBC att serien blev en stor succé även i vissa mer konservativa länder i Asien och mellanöstern. Armstrong skriver att frispråkigheten i serien har hjälpt många japanska kvinnor att höja sina röster och ställa högre krav i sina förhållanden. Japanska kvinnor är uppväxta i en kultur där kvinnor ska vara undergivna och inte ta för mycket plats. Men karaktärernas självständighet i serien har fascinerat japanska kvinnor och har inspirerat dem till att prata öppet om sex, kärlek och relationer (BBC, 2018).

I artikeln *A fond farewell* (29 januari 2004) i The Guardian skrivs det om seriens påverkan på den kulturella sfären och i kvinnors liv. Skribenten har i artikeln genomfört intervjuer med åtta kvinnor som berättar om deras upplevelse av serien samt tar med recensioner av fem andra tidningar. I artikeln framgår det att det mest revolutionära med serien har varit att kvinnlig vänskap har porträtterats som viktigt och heligt, avsexualiseringen av att t.ex. amma offentligt, att kvinnor inte skall skämmas över sin ålder och att en kvinna kan ingå i korta och obetydliga sexuella relationer precis som män utan att behöva bli nedvärderad på grund av det.

Stuart Hall skriver tillsammans med Jessica Evans och Sean Nixon om hur feministiska akademiker skriver att *Sex and The City* både har antagit och ignorerat feministiska idéer. Serien har hyllats för sina explicita representationer av kvinnors sexualitet, men de fyra huvudkaraktärerna i seriens avslutning rättar sig däremot efter normativt feminint öde där Carrie, Miranda och Charlotte gifter sig och Samantha ingår ett kärleksfullt förhållande med en man (2013, 358). Idén bakom *Sex and the City* var ett vågat koncept som tidigare inte visats på TV, vilket gjorde att många produktionsbolag var tveksamma till idén, men HBO

vågade satsa på serien (2013, 359). Historiskt sett har kvinnor i film primärt representerats som rivaler för manlig uppmärksamhet, snarare än vänner och allierade. *Sex and The City* visar istället hur kvinnor i grupp kan prata om vänskap, sexuella tabun och erfarenheter, där glamour och lyx i form av cocktails och fina kläder ofta är närvarande (2013, 360–361).

1.6 Teori och metod

I detta kapitel förklaras de olika teorierna och metoderna för denna studie, varav både semiotik och socialsemiotik fungerar som både teori och metod för studien.

Metoderna som är valda för undersökningen är en kvalitativ innehållsanalys av första säsongen av serien *Sex and the City*, en socialsemiotisk analys av en specifik scen från ett avsnitt från första säsongen samt en semiotisk bildanalys av en bild tagen från den valda scenen.

För att analysera bilden tagen från scenen har vi använt oss av Roland Barthes semiotiska teori som han förklarar i *The Photographic Message* (1977), där hans begrepp konnotation och denotation är centrala för att diskutera de tolkningar vi gör av karaktärernas utseende och stil. En kvalitativ metod är lämpligast då vi har gjort en djupgående analys av de fyra huvudkaraktärerna där det har diskuterats hur kläder används vid karaktärsskapande.

För att undersöka hur kläder används för att framställa stereotyper i serien kommer en kvalitativ innehållsanalys att genomföras genom att studera första säsongen av serien. Varför vi valt att analysera den första säsongen av serien är på grund av att vi förmodar att manusförfattarna vill uttrycka karaktärerna och dess stereotyper extra tydligt i den första säsongen. Detta för att vi som åskådare ska snabbt lära känna karaktärerna och kunna applicera en stereotyp på respektive karaktär. I de senare säsongerna av serien tänker vi att manusförfattarna inte behöver uttrycka karaktärernas stereotyper lika starkt då man har följt karaktärerna länge under seriens gång och är då redan medveten om vilka de är.

Hsiu-Fang Hsieh och Sarah E Shannon förklarar i artikeln *Three Approaches to Qualitative Content Analysis publicerad i Qualitative Health Research* (2005) att det finns tre strategier för kvalitativ innehållsanalys: konventionell (induktiv) ansats, styrd (deduktiv) ansats och summerande ansats. Den strategi vi valt för vår kvalitativa innehållsanalys är den konventionella ansatsen. Hsieh och Shannon skriver att den konventionella ansatsen

innefattar att forskaren låter "texten tala" och undviker att använda sig av kategorier som är förutbestämda. Forskaren analyserar datan och uttrycker identifierbara idéer och tankar som sedan kategoriseras och tolkas på en högre nivå genom att t.ex. koppla dem till teorier (2005, 1279).

Det har gjorts anteckningar på vad de olika karaktärerna har för kläder i olika scener och hur karaktärerna framställs utifrån våra tolkningar om deras klädsel. Vi har även fört anteckningar om språkbruket i serien. Denna metod har tillämpats för att vi skall kunna sammanställa och diskutera det vi sett i serien, för att sedan kunna koppla det till teori för att kunna besvara våra frågeställningar.

Vi har valt att komplettera vår kvalitativa innehållsanalys med en socialsemiotisk analys av en specifik scen från ett av avsnitten från första säsongen. Detta för att få djupare förståelse hur karaktärernas språkbruk och agerande gentemot varandra har använts för att förstärka karaktärernas stereotyper. En socialsemiotisk analys fokuserar på hur jag, som tittare, tolkar filmobjektet i fråga, och hur jag ser och värderar vilka sociala relationen som främjas.

Rick Iedema skriver i *Analysing Film and Television: a Social Semiotic Account of Hospital: an Unhealthy Buisness* att syftet med en socialsemiotisk analys är att göra det möjligt för oss att ifrågasätta på vilket sätt *texten* presenterar social verklighet. (2011, 6). Till skillnad från traditionell semiotik där man pratar om *tecken*, fokuserar man istället på sociala meningsfulla processer vilket kallas "texter" inom socialsemiotik. Definitionen på en *text* är att den har en början och ett slut, det vill säga att t.ex. en film, bok eller tv-serier anses som texter. Det betyder också att ett telefonsamtal, ett födelsedagskalas och en fotbollsmatch också definieras som texter. Men skillnaden är att en fotbollsmatch händer i realtid och kallas då för *presentation*, medan film konstruerar tid och rum och kallas då en *representation* (2011, 6). Denna uppsats kommer undersöka en representation då *Sex and The City* är en konstruerad social verklighet.

Theo Van Leuween skriver i *Introducing Social Semiotics* (2005) att inom socialsemiotiken föredrar man att använda begreppet resurs istället för tecken då innebörden av ett tecken ofta är förutbestämd och inte tar hänsyn till kontexten vilket en semiotisk resurs gör. En semiotisk resurs kan vara de handlingar och artefakter vi använder när vi kommunicerar. Inom socialsemiotiken fokuserar man på den hela sociala situationen och hur resurserna används för att skapa mening (2005, 3). När man identifierat en semiotisk resurs blir det möjligt att ta

reda på den semiotiska potentialen. Den semiotiska potential innebär betydelse bakom resursen som skapar mening. Dock har objektet *affordances* vilket är de egenskaper om objektets potentiella användning. Dessa kan ligga latent hos objektet för att sedan bli upptäckta eller har de redan blivit introducerade (2005, 5).

Iedema skriver i *Analysing Film and Television: a Social Semiotic Account of Hospital: an Unhealthy Business* (2011) att han gjort en socialsemiotisk analys av en dokumentär om ett sjukhus, där han använt sig av en analys på sex nivåer som ofta används inom filmteori vilket är: frame, shot, scene och sequence samt stage och genre som används vid analys av genre (2011, 7). Vi har valt att översätta dessa engelska begrepp till de svenska begreppen: bild, tagning, scen, sekvens, etapp och genre.

Bild är det som är den mest framträdande och iögonfallande synvinkeln i ett klipp. Ett långt klipp kan innehålla ett flertal framträdande synvinklar vilket behöver inkluderas i analysen (2011, 7).

En tagning är oklippta kamerabilder, och om kamerans position förändras beror det på t.ex. att kameran zoomar in på något. Tagningen är fortfarande oklippt (2011, 7).

En scen består av ett flertal kameratagningar. Det som kännetecknar en scen är dess sammanhang av tid och rum. T.ex. att en dialog mellan flera personer pågår under samma tid och i samma lokal (2011, 7).

En sekvens innebär flera sammanlänkade scener, men det som skiljer en scen och från en sekvens är att kameratagningar i en sekvens inte är sammanlänkade via samma tid och rum, utan att tid och rum kan variera i en sekvens men har en tematisk kontinuitet (2011, 8).

En etapp markerar en skiftning i narrativet. En etapp kan tillkännages genom att karaktärerna visar en skiftning från t.ex. motstånd till acceptans. Etapper kan även markeras ytterligare genom bildredigering eller att musiken förändras. Etapperna berättar för oss tittare vart i filmen vi befinner oss, t.ex. att ett nytt problem kommer uppstå eller att en konflikt är löst (2011, 9).

Beroende på de tidigare nivåerna av analysen kan man känneteckna vilken genre filmen tillhör (2011, 9).

Inom socialsemiotik arbetar man med ytterligare tre begrepp: *representation*, *orientation* och *organization* (2011, 10). Vi har valt att översätta dessa begrepp till de svenska begreppen: representation, orientering och organisering. Vid meningsskapande, det vill säga de bilder, språk och musik som används i filmen, används dessa tre funktioner.

Varför vi valt att komplettera vår semiotiska bildanalys med en socialsemiotisk analys är för att vi vill analysera den sociala kontexten. Då vi inte kan se eller höra språkbruk, gester eller beteenden i en bild, har vi valt att använda oss av en socialsemiotisk analys.

Efter den kvalitativa innehållsanalysen och den socialsemiotiska analysen av en utvald scen samt bildanalysen, har vi diskuterat våra analyser vi gjort från den valda scenen och avsnitten från första säsongen, tillsammans med våra nämnda teorier. Sammanfattningsvis har en diskussion utförts med våra egna analyser tillsammans med uppsatsens valda teorier för att få fram ett resultat och svara på uppsatsens frågeställningar och syfte.

Vi har använt oss av Roland Barthes socialsemiotiska teori som vi även tillämpar som metod. I *The photographic Message* (1977, 17–19) skriver han att en semiotisk bildanalys består av två tolkningsprocesser och som han även beskriver som fotografiernas paradox: denotation och konnotation. Det första är en rent deskriptiv tolkning av det du ser på bilden och inte något kodat budskap, medan den andra är en mer analyserande och djupgående tolkning av det man ser och vad man kopplar till de objekt man skådar, alltså ett kodat budskap. Barthes menar även att konnotation inte behöver vara tydligt direkt utan bildas i processen av produktionen och mottagningen av bilden. Det Barthes menar med fotografiernas paradox är att det kodade budskapet (konnotationen) bygger på ett budskap utan kod (denotation), alltså kan det existera två budskap i en och samma bild.

Vi har valt att tillämpa denna metod då vi anser att den är mest lämplig till att hjälpa oss besvara våra frågeställningar. Vi vill både analysera karaktärernas utseende och klädsel vilket är den första processen, men sedan vill vi även se kopplingen mellan det vi ser och våra uppfattningar vilket är vår konnotation.

Uppsatsen kommer även behandla teorier av psykologen J. C. Flügel om hur och varför vi klär oss på ett visst sätt. Han skriver i boken *Klädernas psykologi* (1951) att det första intrycket vi får av våra medmänniskor är deras kläder. Flügel menar att förutom ansikte och händer som är starka sociala uttrycksdelar av en människas kropp, är inte själva kroppen det som ligger till grund av våra första intrycket. Det som utgör ett mycket större fält för

människors iakttagelseförmåga är nämligen kläder. Genom en okänd individs kläder får vi information om bland annat hans kön, sociala ställning och sysselsättning och anpassar därefter vårt beteende gentemot personen (1951, 7). Flügel diskuterar att kläderna tjänar tre huvudsakliga syften: prydnad, blygsamhet och skydd (1951, 8). Flügels tankar av detta ämne anser vi är centrala i vår analys då vi har undersökt hur kläder används och för att skapa en karaktär och uttrycka stereotyper. Det har därför lagts fokus på prydnadsmotivet då vi anser att just detta motivet är det mest relevanta i vår undersökning, för att man använder sig av kläder för att pryda karaktärerna och uttrycka specifika upplysningar för åskådarna av serien.

Flügel förklarar att det finns olika element inom prydnadsmotivet, som t.ex. det sexuella elementet, tecken på rang och sysselsättning, samt uppvisande av rikedom (1951, 17–30). Vi anser att dessa element är intressant att diskutera anledningen bakom rollkaraktärernas klädsel utifrån bland annat dessa element, t.ex. hur Samantha väljer att använda vulgära klädesplagg för att förföra män, och hur Charlotte klär sig på ett visst sätt för att visa upp vilken klass hon tillhör.

1.7 Forskningsöversikt

När vi undersökt tidigare forskning kring ämnet vi skrivit om har vi uppmärksammat Laura Mulveys forskning om hur kvinnor har representerats i film. Laura Mulvey skriver i sin artikel *Visual Pleasure and Narrative Cinema*, publicerad i boken *Film Theory and Criticism: Introductory Readings* (1999) om hur kvinnor i film blir både sexuellt objektifierade och framställda i en underkastande roll, medan den manliga rollen driver handlingen framåt. Mulvey menar att traditionsenligt har den kvinnliga rollen haft två funktioner: att vara ett erotiskt objekt för de andra karaktärerna i handlingen, och som ett erotiskt objekt för åskådarna i salongen. Mulvey förklarar att den manliga rollen är den aktiva rollen, hon menar alltså att åskådarna följer handlingen genom den manliga karaktärens synsätt och därav kan inte han objektifieras så som kvinnan kan bli (1999, 838).

Sex and the City har blivit studerat ur många olika perspektiv och utifrån olika syften, men en annan studie som vi anser har bidragit till diskussionerna i denna uppsats är Peter Bugs bok *Fashion and film: moving images and consumer behaviour* (2019) som berör det vi fokuserar på. Bug studerar relationen mellan mode- och filmindustrin, där han bland annat studerar relationen mellan mode- och filmbranschen i ett antal kända filmer där modet har blivit

signifikant. Han fördjupar sig i detta fenomen och försöker förklara hur och varför denna koherenta relation mellan två industrier existerar. Bug förklarar att dessa två branscher samspelar med den anledningen att de tar hjälp av varandra och att deras olika plattformar.

1.8 Avgränsningar

För att svara på uppsatsens frågeställningar och för att kunna nå syftet med undersökningen har vi gjort ett flertal avgränsningar. För att avgränsa antalet kvinnliga stereotyper har enbart en serie, *Sex and the City*, valts att analysera. Detta för att *Sex and the City* presenterar fyra starka kvinnliga huvudkaraktärer som skiljer sig tydligt åt i sina stereotyper. Vi är väl medvetna om att vi undersöker en TV-serie som är en fiktion och inte baserad på verkliga händelser och gör därför inga generella slutsatser om kvinnliga stereotyper i samhället, utan fokuserar enbart på karaktärerna i just denna serie. Då serien består av flera säsonger har vi begränsat analysen till enbart första säsongen. Vi har valt att analysera enbart första säsongen av serien då vi förmodar att manusförfattarna lagt större vikt vid att förstärka stereotyperna i den första säsongen så att åskådarna lär känna karaktärerna snabbare.

Analysen har även avgränsats till de fyra kvinnliga huvudkaraktärerna i serien, det vill säga att enbart kvinnor kommer att analyseras och därmed inga manliga karaktärer. Då vi gjort en analys av kvinnor kommer uppsatsen undersöka hur enbart damkläder används för att uttrycka identiteter.

Vi har heller inte undersökt hur rollkaraktärernas identitet och stereotyp förändras över tid då det inte är syftet med uppsatsen. Däremot, för framtida undersökningar och analyser kan det vara intressant att undersöka om karaktärernas identitet förändras över tid, och hur denna förändring blir synlig. Det kan även vara intressant att analysera seriens manliga karaktärer utifrån manliga stereotyper och sedan jämföra med kvinnliga stereotyper för att visa på hur könsbaserade roller framställs och deras likheter och skillnader.

1.9 Begrepp och definitioner

1.9.1 Stereotyper

Peter Smith och Michael Bond skriver i sin bok *Social psychology across cultures* (1998, 184–185) att begreppet *stereotyper* betyder ett antal övertygelser om individer som tillhör olika grupper. De menar att faktorer såsom kön, etnicitet, ålder, utbildning, klass och annat bidrar till basen i en stereotyp. Dessa varierar i den bemärkelsen att det kan vara förutfattade meningar om individer som delas av stora grupper men det kan även inkludera den individen som blir ansiktet för stereotypen själv. En stereotyp är alltså ett speciellt sätt på vilket andra uppfattar en specifik individ i en grupp och denne persons drag, värderingar, beteenden, åsikter, utseende och språk är inkluderat i den förutfattade meningen.

Smith och Bond (1998, 186–187) förklarar ytterligare att funktionen av stereotyper är att dessa existerar för att vi människor vill minska vår egna osäkerhet mot andra individer i samhället och i andra grupper, för att vi inte vill behöva bearbeta personlig information om andra individer vi inte känner till.

Vidare menar de även att stereotyper är något oundvikligt för människan i dagens samhälle då vi har en ständig begäran att vilja förenkla och kategorisera allt då världen är så pass komplex som den är. De menar även att ännu en viktig funktion av stereotyper är dessa i grupp och interaktioner mellan individer, då stereotyper bestämmer en individs beteende i grupp. Smith och Bond menar att uppfattningen av någon annans personlighet är relaterat till ens beteende kring och mot denna person. Alltså kommer man förmodligen att vara negativt inställd och undvika de stereotyper som är negativa och vise versa med de stereotyper som är positiva (1998, 186–187).

Perry R. Hinton förklarar i *Stereotyper, kognition och kultur* definitionen av en stereotyp. Hinton menar att det finns tre viktiga komponenter. Den första komponenten är en viss egenskap som en grupp människor har gemensamt. Denna egenskap kan vara allt från ett fysiskt attribut som t.ex. en viss hårfärg eller nationalitet till att äga en viss typ av bil eller heja på samma fotbollslag, vilket gör att människorna identifieras som en grupp. Den andra komponenten är att gruppen tillskrivs ytterligare egenskaper, vilket oftast är personlighetsdrag, t.ex. att en viss grupp är mer temperamentsfulla än andra. De ytterligare egenskaperna kan också vara fysiska egenskaper. Alla människor som tillhör gruppen tillskrivs dessa egenskaper, vilket är det som utmärker en stereotyp. Den tredje komponenten

är att vi själva drar slutsatsen och tillskriver en person den stereotypiska egenskapen när vi har upptäckt en viss egenskap hos personen som identifierar en viss grupp (2003, 11-12).

Perry R. Hinton skriver i *Stereotyper, kognition och kultur* att vi får veta mycket lite om nya människor vi träffar i vardagen, men att vi kategoriserar människor utifrån det vi får veta. Det är de fysiska attributen som t.ex. hudfärg, kön och ålder som vi först lägger märke till. Vi lägger även märke till andra synliga attribut som t.ex. kläder. Vi drar sedan stereotypa slutsatser om människors personliga egenskaper utifrån denna information. Vidare menar att det krävs för många yrken att bära uniform för att andra människor ska känna igen dem (2003, 10). Han förklarar att vi har förväntningar på personer innan personen ens hunnit göra någonting då vi tillskriver personer karaktärsdrag utifrån fysiska egenskaper (2003, 94).

Hinton menar att människor använder sig av kategorisering av objekt för att kunna särskilja objektet från andra objekt, och kunna bedöma objektet vidare i andra avseende för att underlätta för oss själva (2003, 34). Han diskuterar om man då på samma sätt kan kategorisera människor gällande olika personlighetstyper. Han menar att det skulle hjälpa oss människor att förklara och förutsäga människors beteende om vi kunde bestämma deras personlighetstyp först. Utifrån våra kunskaper om olika personlighetstyper skulle vi kunna avgöra vad personen t.ex. tycker om att göra eller inte göra och hur personen skulle agera i en viss situation, istället för att vara helt oförutsägbar och okänd för oss (2003, 38).

1.9.2 Femme Fatale

Nationalencyklopedins definition av begreppet Femme Fatale är “olycksbringande kvinna”. Mer utförligt förklarar de begreppet som “kvinna som, framför allt med sexualiteten som vapen, demoniskt behärskar männen i sin omgivning” (NE, *femme fatale*, 2020-05-25).

19.3 CIS-Kvinna

CIS är benämningen på en person som identifierar sig med sitt juridiskt angivna kön vid födsel och upprätthåller bilden av vad samhället anser vara det könsnormativa för det könet du identifierar dig med. Alltså är en CIS kvinna vad wikipedia klassar som: ”Det är med

andra ord en person vars biologiska kön överensstämmer med dess juridiska, sociala och upplevda kön” (<https://sv.wikipedia.org/wiki/Cisperson>).

Ytterligare förklaring av CIS-kvinna: “Ett exempel på en cisperson kan vara en person som känner sig som och definierar sig som kvinna, ses av andra personer som kvinna, är uppfostrad som kvinna, är född med xx-kromosomer och vulva, är registrerad som kvinna i myndigheternas register,[7] och betar sig i stort sett utefter en kvinnlig könsroll” (<https://sv.wikipedia.org/wiki/Cisperson>).

2. Disposition

Analysen inleds med en kort beskrivning av karaktärerna som följs utav en semiotisk bildanalys av en stillbild från den utvalda scen från första säsongen, där Barthes teori om denotation och konnotation kommer att tillämpas. Detta kommer sedan att kompletteras med en socialsemiotisk analys av scenen som stillbilden är tagen ifrån för att ta reda på och komplettera analysen med karaktärernas dialog, gester och beteenden.

Efter beskrivningen av karaktärerna, bild- och scenanalysen har vi utfört en kvalitativ innehållsanalys av avsnitten från första säsongen där karaktärernas kläder och språkbruk har dokumenterats. Varje avsnitt har analyserats var för sig där vi fokuserar på de två frågeställningarna för uppsatsen och diskuterar våra analyser i relation till uppsatsens valda teori.

I vår avslutande diskussion diskuterar och sammanfattar vi vårt resultat för att komma fram till slutsatser som svarar på våra frågeställningar och i sin tur uppnår syftet med uppsatsen.

3. Analys

3.1 Karaktärerna

Carrie Bradshaw är en författare som skriver en veckokolumn om relationer medan hon själv går igenom flera relationer under seriens gång och skriver om sina egna och sina väninnors erfarenheter i sin kolumn. Carrie har ett stort intresse för kläder och skor där Manolo Blahniks är hennes största svaghet. Serien kretsar kring hennes egna och sina väninnors liv. Varje avsnitt börjar med ett dilemma i relationer som hon använder som material till sin veckokolumn. Klädmässigt är Carrie den moderna fashionistan i gruppen, som alltid väljer att klä upp sig även om hon ska på baseball-match medan hennes vänner är vardagligt klädda. Carrie Bradshaw är alltså gruppens *fashionista*.

Till följd har vi Miranda Hobbes, en hårt arbetande advokat och cyniker till allt som har med män och relationer att göra. Miranda har kortklippt hår och går oftast klädd i kostym och har sitt fokus inställt på karriär hellre än kärlek. Miranda är realist och till stor del även pessimist, vilket gör att hon har svårt att släppa in nya människor i sitt liv. Hon har svårt att förstå det faktum att det finns en man som vill spendera sitt liv med henne då hon är van vid att vara självständig och ensam. Miranda är den starka, moderna och framgångsrika kvinnan som vill fokusera på sin karriär mer än något annat, vilket man kan koppla till den moderna stereotypiska kvinnan i dagens samhälle som är mer fokuserad på sin framgång innan hon kan börja tänka tanken på att bilda familj. Miranda stereotyp ser vi som *den cyniska advokaten*.

Samantha Jones är en PR-chef som är fast besluten med att inte leva som andra kvinnor i sin egen ålder utan istället gärna klär sig som en yngre kvinna. Samantha tycker om att festa och har många kortvariga sexuella relationer med män. Hon lever inte sitt liv utifrån den stereotypiska medelålders kvinnan och är fast besluten med att inte binda sig till ett förhållande eller starta familj. Samantha är blond och har mellanlångt hår med lugg och hennes stereotyp beskriver vi som *den moderna feministen*.

Den sista karaktären, Charlotte York är en pryd och hopplös romantiker. Hon kommer från en privilegierad bakgrund och faller under kategorin *gängets snobb*, men hennes stereotyp är också *den hopplösa romantikern*. Charlotte jobbar som konsthandlare och strävar under första delen av seriens gång efter att hitta en man att bilda familj med. Hon är ständigt på jakt efter

hitta den perfekta mannen som lever upp till alla hennes krav. Hon är alltid propert klädd och skiljer sig från de andra kvinnorna på så sätt att hon är en stark optimist och tenderar att ofta sväva iväg i sina drömmar.

3.2 Semiotisk bildanalys

Skärmdump från avsnitt 6 säsong 1.

Bilden som är vald för den semiotiska bildanalysen är en skärmdump från en scen i avsnitt 6 där de fyra huvudkaraktärerna är samlade hemma hos Carrie innan Carrie ska iväg på en dejt.

3.2.1 Denotation

I bildens förgrund ser vi fyra vita kvinnor som står i ett rum.. I bakgrunden ser vi ett kylskåp och en frys till vänster, och på kylan ser vi en fotoram och en bok. I till följd av detta kommer bokhylla som ter sig från golv till tak och är fylld med böcker. Bakom den kvinnan som

betraktar sina tre vänner ser vi två tavlor och en mörk byrå. Vi skymtar även en hög med tidningar på golvet i mitten av bakgrunden.

Kvinnan längst till vänster på bilden har blont axellångt hår och lugg, hon har på sig en svart klänning med öppen rygg. Hon har också ett guldigt armband på höger arm. Den blonda kvinnan håller upp champagne i ett champagneglas och ler.

Kvinnan näst längst till vänster har kort rött hår och har på sig ett par mörkblå joggingbyxor med ett vitt linne tillsammans med en kofta knuten över axlarna. Den rödhåriga kvinnan håller också i ett champagneglas och pratar med kvinnan längst till höger på bilden.

Kvinnan näst längst till höger har brunt hår som är lite längre än axellångt. Hon bär svarta byxor, ett beiget linne och en beige kofta. Hon har också ett par glasögon på sig. På bilden ser vi att hon håller ett fat med kakor i ena handen och hon slickar på sitt pekfinger på sin andra hand samtidigt som hon betraktar med en rynkad panna klänningen som kvinnan till höger om henne bär. Kvinnan längst till höger på bilden har blont lockigt hår som är lite längre än axellångt. Hon har på sig en tunn hudfärgad klänning på sig. Klänningen slutar lite över knäna och har tunna axelband. Vi kan även se på bilden att hon inte har en BH på sig under klänningen. I hennes vänstra hand håller hon vad vi anser vara en väska.

3.2.2 Konnotation

Konnotationen av bilden säger oss att dessa fyra kvinnor står i någons hem, men vi ser inte om det är en lägenhet eller ett hus. En av kvinnorna håller upp champagne i ett glas medan den andra håller i fler glas som skall fyllas, vilket vi kopplar till att de skall fira något, då champagne ger en konnotation av festlighet. Detta kopplar vi även till att två av kvinnorna har på sig klänning vilket också konnoterar festlighet.

Kvinnan med glasögon har på sig långa byxor, ett linne och en cardigan över. Hon har också sitt hår utsläppt men det ser ut att vara fönat och prydligt stylat. Denna kvinnans utstyrsel ger oss en känsla av överklass och prydighet, dels för att hon har på sig en cardigan som är stickat plagg och liknas vid en kofta med knappar, men också på grund av hennes frisyr och hur hon kollar på kvinnan till höger om sig. Vi tolkar hennes blick som en bekymrad blick som ger konnotationen att hon inte tycker om klänningen som kvinnan till höger om henne bär. Vi tolkar det som att hon tycker att klänningen är för bar och genomskinlig då man

tydligt kan se kvinnans bröstvårtor under klänningen, därför kopplar vi denna reaktion till prydlighet.

Den blonda kvinnan längst till vänster på bilden ler medan hon håller upp champagne. Det tolkar vi som att hon är exalterad över situationen då ett leende konnoterar till glädje. Den blonda kvinnan har även en stylad frisyra och slingat blont hår med lugg, vilket vi kopplar till att hon är mån om sitt utseende, då vi i samband med frisyren också uppmärksammar hennes klänning. Vi ser att kvinnorna är i medelåldern, vilket man möjligtvis till en början inte kopplar till att en åtsittande och avslöjande klänning på en kvinna som är i den åldern skall ha på sig. Det är en social norm att när man kommer upp i en viss ålder, att man inte kan ha på sig samma kläder som man burit som ung. På så sätt blir vår första tanke att både kvinnan med det blonda håret och kvinnan med det lockiga håret är kontroversiella för sin ålder, på grund av det de har på sig.

3.3 Socialsemiotisk analys: avsnitt 6 säsong 1

Vi har valt att göra en socialsemiotisk analys av en scen från avsnitt 6 där alla fyra huvudkaraktärer är hemma hos Carrie. Scenen börjar 01:32 minuter in i avsnittet och avslutast 03:22. Valet av denna scen baserar sig i att under de två minuter som scenen utspelar sig får man se alla huvudkaraktärer samlade på en och samma plats, där både val av kläder diskuteras och en dialog håller rum som speglar deras stereotyper väl. I denna scen får vi även ta del av gester som kopplas till deras stereotypiska beteenden.

Scenen vi valt att analysera börjar med en lång oklippt tagning som börjar med att filma Charlotte när hon reser sig från en fåtölj och beger sig in till köket. Kameran följer Charlottes gång till köket där kameran sveper förbi Samantha och Miranda men kameran fortsätter att fokusera på Charlotte när vi ser henne lyfta ner ett fat med kakor från kylen. Tagningen är fortfarande i rullning när Charlotte sedan ropar på Carrie. Kameran vrids till höger när Carrie träder in i köket. Miranda och Samantha är inte i bild tills de närmar sig Carrie, och då är alla fyra huvudkaraktärer samlade i bilden och tagningen avslutas. När alla karaktärer är samlade i bild i slutet av scenens första tagning kan vi se karaktärernas olika reaktioner på Carries val av klädsel. Det är Carries klädsel som blir konversationens fokus och skälet till karaktärernas olika reaktioner. Charlottes första reaktion när hon ser Carrie är att se frågande på först Carrie och sedan Samantha och Miranda. Hon är den enda som verkar tycka att Carrie är för lättklädd. Detta anser vi är ett tecken på att Charlotte är mer pryd av sig och

hade inte själv haft på sig en sådan klänning på en första dejt. Samanthis reaktion på Carries klädsel är att säga att hon tycker att klänningen är fantastisk och gör en gestikulerande skål med champagneflaskan. Den oklippta tagningen som sveper över rummet gör att vi som tittar får reda på vart de är och vi kan då konstatera att de är hemma hos Carrie. Nästa tagning är en kort inzoomad tagning på Carrie framifrån där hon ger ifrån sig ett nöjt leende. Nästa klipp är en inzoomad kort tagning på Charlotte där hon uttrycker vad hon tycker om Carries klänning. Hon är filmad från sidan och vilket gör att vi förstår att hon pratar med Carrie. De sex nästkommande klippen är korta klipp som är inzoomade karaktärerna när de konverserar med varandra. Carrie och Charlotte filmas var för sig medan Miranda och Samantha syns i samma bild. Efter de sex korta klippen flyttas kameran längre bak i Carries lägenhet för att filma alla fyra karaktärer i samma bild där Miranda börjar röra sig mot kameran för att visa att hon är påväg till vardagsrummet. Klippet avbryts och vid nästa tagning ser vi att kameran har flyttats ännu längre bak för att filma när alla karaktärer beger sig mot vardagsrummet för att slå sig ner i fåtöljerna i vardagsrummet. De nästkommande klippen är korta, mellan 2-3 sekunder långa, och skiftar mellan de olika karaktärerna då kameran bara filmar den karaktär som pratar. Av 15 st korta klipp som filmats i Carries vardagsrum är 5 st av de klipp tagningar där alla de fyra karaktärerna syns samtidigt i bild.

Representation anses vara meningsskapande i den mån om att den berättar om världen på något sätt. Genom representation kan vi diskutera vilken mening som representeras visuellt, verbalt och musikaliskt (fotnot). Beroende på vilka vi är som tittar kan denna mening variera. Den scen vi har valt att analysera handlar om hur de fyra karaktärerna tänker olika när det kommer till dejting. De fyra karaktärerna har sina egna teorier om vilken dejtingteknik som är den bästa. Det som presenteras visuellt är att de fyra karaktärerna delar på en flaska champagne hemma hos en av karaktärerna vilket skapar en mening av samhörighet. Vi anser att samtalsämnet är det största fokuset i scenen då scenen är filmad på ett sätt där vi som tittare får ta del av varje karaktärs åsikt i en inzoomad tagning på respektive karaktär. De korta tagningarna på respektive karaktär gör att vi som tittare har en person att fokusera på vilket gör att man lättare lyssnar på vad personen säger istället för att distraheras av någon annan karaktär. Vi anser att de korta klipp som skiftar mellan karaktärerna gör scenen mer levande än om scenen hade varit uppbyggd av färre längre scener där alla karaktärer syns i bild samtidigt. Vi anser också att de korta klipp som skiftar snabbt mellan karaktärerna speglar hur en realistisk konversation mellan fyra kvinnor kan se ut, det vill säga att karaktärerna reagerar snabbt på varandras svar och uttrycker deras egna spontana tankar.

Under hela scenen spelas det musik i bakgrunden. Vi tolkar det som att det är musik som karaktärerna själva har satt på i lägenheten då det är lounge-musik som spelas. Musiken bidrar till en mer avslappnad miljö och får konversationen mellan kvinnorna att verka mer lättsam.

Orientering innebär hur placering av karaktärer skapar mening och hur vi som tittare tolkar detta (2011,11). Karaktärerna i scenen är sociala med varandra och interagerar på ett avslappnat sätt. De är öppna med varandra och är inte rädda att säga vad de tycker vilket gör att vi som tittare kan själva känna oss avslappnade. Då karaktärerna har olika åsikter är det större chans att fler tittare kan relatera till vad någon av dem säger. Karaktärerna visas tillsammans i samma bild i ett flertal tagningar vilket skapar en social samvaro. De står också relativt nära varandra när de konverserar vilket bidrar till samhörigheten.

Kamerans vinklar är till mesta del framifrån vilket gör att man får en tydlig bild av deras ansiktsuttryck och gester. I första tagningen följer kameran Charlottes karaktär när hon går in i köket till Samantha och Miranda. Detta ger känslan att vi som tittare också får följa med in till köket, vilket vi anser skapar en känsla av en närmre relation mellan karaktärer och tittare.

Organisation handlar om hur meningsskapande är integrerat i den rörliga texten. Hur filmen är redigerad skapar en semiotisk struktur och rytm genom hur handlingen utspelar sig, vilket visar hur de meningar som skapas hänger ihop. Hur rytmen vävs samman med språk, rörelser och ljud är en viktig funktion av hur man organiserar filmdialog, och avgör sedan hur vi som tittare läser texten. (2011, 11) Då vi inte har analyserat ett helt avsnitt är det svårt för oss att analysera och diskutera organisationen utifrån handlingen början, handling och slut samt problemlösning. Vi anser dock att utifrån den scen vi analyserar är scenens rytm rörlig med fokus på konversationen om Carries klädsel vilket sedan övergår till en diskussion om dejting. Då kameran främst filmar den karaktär som pratar dras vår uppmärksamhet till vad den talande personen säger. Detta ökar känslan av att en dialog äger rum och vi som tittar blir engagerade i dialogen.

Scenen inleds med att kvinnorna är samlade i Carries lägenhet och det är fredagkväll. Carries berättarröst talar om för oss att Samantha, Miranda och Charlotte har kommit hem till Carrie för att förbereda henne inför hennes första dejt med Mr. Big. Charlotte ställer sig upp ur en

fåtölj och går in till köket där hon tar upp en tallrik med kakor och ropar på Carrie. Carrie kommer in i rummet iklädd i en kort, hudfärgad klänning som sitter åt på kroppen. Till detta har hon på sig klackar och håller i en kuvertväska. När Carrie stiger in i rummet ser vi att Samatha och Miranda har ställt sig bredvid Charlotte i köket och Samantha uttrycker "Oh honey it's fabulous, bravo!" i syfte om Carries klänning medan hon själv håller upp champagne i ett glas. Miranda fyller sedan i kommentaren med "it's tits on toes but you make it work baby" medan Charlotte utropar "it's the naked dress! I mean you're obviously going to have sex with him tonight". Carrie svarar Charlotte att det är deras första dejt och att hon inte tänker ha samlag med Mr. Big när Miranda fortsätter med "she's not going to have sex with him, she's just gonna look like sex" och Carrie instämmer med Miranda när hon säger "that's right i'm just the trailer". Samantha menar dock på att om det händer så händer det, vilket får Charlotte att häpna och medan kvinnorna skålar uttrycker hon frågande att hon trodde att Carrie var seriös angående denna man. Charlottes kommentar får Miranda att gå därifrån samtidigt som hon säger "Oh god, here she goes again with them rules" och sätter sig ned i en av fåtöjlerna. Samantha instämmer med det Miranda anser genom att hävda att kvinnor som själva inte har samlag har skapat den uppfattningen att kvinnor som har samlag utan förhållande skall behöva känna sig illa till mods. Medan Samantha och Miranda slagit sig ned i fåtöjlerna stannar Charlotte Carrie vid en pelare i lägenheten och talar om för henne att om hon tänker vara seriös angående denna man, så måste hon gå på minst fem dejter med honom innan hon kan ha en sexuell relation med honom. Varpå Carrie ironiskt säger "oh you've gone up", då Charlotte tidigare haft en lägre gräns på antal dejter innan det är tillåtet att ha samlag. Charlotte fortsätter med att förklara att antal dejter är proportionellt till ens ålder. Kvinnorna fortsätter att föra konversationen vidare om hur många dejter det skall behövas innan man får ha samlag och alla sitter ned förutom Carrie som står bakom dem och lyssnar på vad de andra kvinnorna har att säga.

Längre in i scenen påpekar Miranda "when have you ever been on a 10th date?" till Samantha, vilket förtydligar Samanths stereotyp från någon annans perspektiv. Som vi tidigare nämnt definierar vi Samanths stereotyp som den moderna feministen; hon går emot normen om att kvinnor inte kan ha meningslöst samlag som män har med kvinnor. Hon visar upprepande på att hon är karriärmedveten och självständig och att hon inte hålls tillbaka av sin ålder. Detta är inte något vi direkt ser i den semiotiska bildanalysen av skärmdumpen tagen från denna scen men som istället framgår i den socialsemiotiska analysen. Utifrån bilden kan vi ana att Samantha är den äldre kvinnan i gruppen som känner sig ungdomlig då

hon bland annat är klädd i en figurnära klänning med öppen rygg och har stylat blont hår som ger oss just denna konnotation om hur hon är som person.

Mot slutet av scenen säger Carrie att hon endast ska gå på middag med denna man och inget annat, och precis efter det ringer det på dörren och Carrie lämnar kvinnorna i sin lägenhet och går ut. I denna scen får man även tydligt se att Mirandas stereotyp är den cyniska som gärna uttrycker sig ironiskt när hon vill markera något som hon inte håller med om. Charlotte och Miranda är motpolerna i serien och det uppmärksammas tydligt när Charlotte presenteras som den hopplösa romantikern som alltid tror det bästa om alla, medan Miranda i de flesta fallen svarar med ironi mot Charlotte.

Charlotte visar även i denna scen att hon gärna intalar sig att hon har svar på saker och ting genom teorier hon utvecklat. I denna sekvens har hon bestämt sig för att man måste vänta i minst fem dejter innan man har samlag med en man. De andra kvinnorna påpekar ironiskt att Charlottes beräkning har ökat då hon tidigare sagt att det skall dröja minst tre dejter.

3.4 Kvalitativ innehållsanalys av säsong 1 av *Sex and the City*

Vi börjar vår analys med en kvalitativ innehållsanalys av alla de tolv avsnitten från säsong ett i serien *Sex and the City*. Analysen innehåller både en deskriptiv förklaring av avsnitten samt en diskussion i förhållande till teori och egna reflektioner.

3.4.1 Avsnitt 1

Det första avsnittet i serien handlar om hur människor i New York förhåller sig till ålder och förhållanden. Män och kvinnor svarar på hur deras relationsstatus ser ut och om deras syn på att vara singel i medelåldern. Männerna presenteras som medelålders ungarlar som hävdar att man inte skall gifta sig för då är man fast i en fälla man inte kan komma ur.

De fyra kvinnliga huvudkaraktärerna presenteras med deras namn och yrke, förutom Carrie som är berättarrösten. Genom hela avsnittet hör man Carries reflektioner som hon skriver i sin veckokolumn, där hon ställer sig frågan om hur kvinnor har hamnat i detta underläge. Hon förklarar att det finns tusentals av medelålders kvinnor som är karriärmedvetna, som betalar sin skatt och är måna om sitt yttre, men som är helt ensamma. Carrie ställer sig frågan medan hon läser dagstidningen på New Yorks Citys gata: "Why are there so many great

unmarried women, and no great unmarried man?” Denna fråga är också vad som berör hela avsnittet.

Miranda presenteras som affärsjurist och en ogift kvinna. Hon har på sig en ljusblå skjorta, en mörk kostym, och i handen håller hon en portfölj. Hon har på sig långa örhängen och ett matchande halsband som ser ut att vara gjort av metall. Miranda berättar i sin inledande sekvens en berättelse om en kvinnlig bekant som vid 41-års ålder insåg att hon fortfarande var singel och fick ett mentalt sammanbrott, förlorade sitt jobb och var tvungen att flytta hem till sin mamma igen.

Vid första ögonblicket när Miranda presenterades i första avsnittet som advokat ser vi henne i kavaj, skjorta och kostymbyxor. Vi tänkte direkt att dessa kläder är passande för en advokat vilket underlättade vårt sätt att kategorisera Mirandas personlighetstyp. Precis som Perry R. Hinton förklarar är det först de fysiska attributen vi lägger märke till som sedan låter oss kategorisera personen och dra stereotypiska slutsatser om personens personliga egenskaper (2003, 10). Utifrån vad vi ser av Miranda Hobbes i det första avsnittet upplever vi henne som en cynisk advokat, som inte framställs lika normativt feminin som de andra kvinnliga huvudkaraktärerna.

Charlotte presenteras som en konsthandlare och har på sig en vit spetstopp, beige kofta och en beige kjol. Hon har på sig ett par glasögon och ett pärlhalsband runt halsen. I hennes inledande sekvens förklarar hon att som kvinna skall du vara tyst och följa reglerna om du inte vill leva ensam i resten av ditt liv.

Som Flügel berättar är det kläderna, som en okänd person har på sig, som utgör ett stort fält för människors iakttagelseförmåga och som ligger till grund för det första intrycket (1951, 7). De beige eleganta kläderna som Charlottes karaktär har på sig första gången vi träffar henne ger intrycket av att hon tillhör överklassen och vill framstå som en elegant och intelligent kvinna. Flügel förklarar att det finns ett samband mellan dräktens dekorativa aspekter och rikedom. Att klä sig i dyrbarare tyger är ett tecken på förmögenhet, och det är naturligt att de rika vill utmärka sig på detta sätt om de kan vinna makt och om det är något att vara stolt över (1951, 24). Charlottes klädsel antyder på att hon vill visa upp sin rikedom men också visa tecken på rang, vilket Flügel menar är till exempel vissa speciella ornament eller färger som tyder på en viss samhällsrang (1951, 23). I detta fall kopplar vi starkt ihop Charlottes användning av pärlhalsband och hennes val av kläder till hennes överklass tillhörande.

Samantha presenteras som en framgångsrik PR-chef som frekvent ingår i sexuella relationer med unga män i 20-årsåldern. Samantha bär en svart urringad klänning. Redan i sin inledande dialog uttrycker Samantha att kvinnor för första gången i Manhattans historia har lika mycket pengar och makt som män. Hon förklarar även att kvinnor nu har rätten att behandla män som sexobjekt precis som män gör mot kvinnor enligt Samanta. Detta ger oss ett första intryck av hur viktigt det är för Samanthas karaktär att det ska vara jämställt för kvinnor och män.

I det första avsnittet får man följa med kvinnorna till en restaurang där det hålls ett firande för Miranda som fyller år. Vi får även följa med Carrie, Samantha och Miranda till en bar efter födelsedagsfirandet. Carrie på sig en urringad leopardklänning med en svart kofta över. Samantha har en svart urringad klänning med öppen rygg. Miranda har på sig en grå skjorta och en kavaj över.

3.4.2 Avsnitt 2

Andra avsnittet handlar om mäns fascination av modeller. I en scen är de fyra karaktärerna hemma hos Carrie och diskuterar just det här ämnet. Kvinnorna är alla klädda i mer lössittande och avslappnade kläder.

Senare i avsnittet går Miranda på en dejt med en man som visar sig vara besatt av att dejta modeller, och när Miranda får reda på detta konfronterar hon honom.

Killen: "No, it's true, it's true, okay? I'm obsessed"

Miranda: "Obsessed with models??"

Killen: "Correct".

Miranda: "So what am I? Your intellectual beard for the evening?"

Mirandas språkbruk i denna scen visar att hon inte har något problem med att uttrycka hennes ilska. Hennes val av ord tyder också på att hon är själv medveten om att hon är intellektuell, men i detta fall kan hon inte trösta sig med sin intelligens utan önskar att hon blev medbjuden på dejt på grund av att han tyckte hon var attraktiv.

Carrie och Miranda träffas på ett café för att diskutera Mirandas dejt. Carrie har på sig ett vitt linne med en röd långärmad tröja över. Miranda har en lila uppknäppt skjorta med en svart kavaj över.

Carrie och Samantha blir senare i avsnittet medbjudna till en modevisning där Carrie har på sig en svart axelbandslös klänning tillsammans med ett långt halsband. Samantha har på sig en lång brun kappa med stor pälskrage runt halsen.

3.4.3 Avsnitt 3

Tredje avsnittet handlar om gifta kvinnors rädsla att singelkvinnor ska stjäla deras män, att singelkvinnor ses som fienden för gifta kvinnor. De fyra karaktärerna diskuterar ämnet tillsammans när de äter brunch på ett café. Charlotte är den enda av kvinnorna som inte håller med att singelkvinnor anses vara fienden för gifta kvinnor. Carrie förklarar för oss tittare: "Charlotte treated marriage like a sorority she was desperately hoping to pledge". Charlottes språkbruk skiljer sig tydligt från de andra tre huvudkaraktärernas. Utifrån hur karaktärerna uttrycker sig kring män och giftermål märker vi att Charlotte har andra värdering kring giftermål än de andra tre kvinnorna. Som Smith and Bond förklarar i *Social psychology across cultures* är en stereotyp en uppfattning om en person utifrån bland annat denna personens värderingar (1998, 184–185). Detta förstärker Charlottes karaktär som en kvinna som inte är intresserad av meningslösa relationer utan vill gärna stadga sig med en man och ingå äktenskap. Charlotte pratar inte lika fritt om sex som de andra kvinnorna, men när hon väl gör det så viskar hon och ser obekvämt ut.

I detta avsnitt är det mycket fokus på kvinnorna som singlar i ett centrum av gifta par. Deras klädsel förstärks i de scener då de t.ex. Anländer till en hemmafest där alla gifta par är mindre upplädda och har på sig bekväma kläder. Detta signalerar en konnotation av att de paren som befinner sig i rummet utöver de fyra kvinnliga huvudkaraktärerna, inte är lika måna om sitt utseende för att de inte har någon att imponera på.

Miranda är medbjuden på en middag hemma hos sin chef och har ställt in sig på att försöka bli delägare i firman hon jobbar på. Hon är där för att visa sin chef att hon är en värdig delägare. Till middagen har Miranda på sig en blå skjorta, kavaj och röd slips.

Hon går på middagen i sällskapet av en annan kvinnlig kollega och de är bjudna till middagen för att chefen tror att de dejtade. Då det råder en uppfattning på arbetsplatsen att Miranda inte är heterosexuell för att hon aldrig pratat om eller tagit med en man på firmafest, har hennes kollegor nu börjat tro att hon är homosexuell. När Miranda börjar umgås med en annan kvinnlig kollega som de faktum är homosexuell bli hon äntligen bjuden till chefens middag där det enbart kommer gifta par. Hobbes cyniska syn på förhållande har lett till att människor

runt omkring henne inte kan föreställa sig henne i ett förhållande med en man. Detta är en utav de stereotypiska uppfattningarna andra karaktärer har om Miranda i serien.

Mirandas klädsel utmärker sig från de andra karaktärernas klädsel genom att hon ofta ha en strikt klädsel. Vi ser henne ofta bära skjorta och kavaj tillsammans med ett par kostymbyxor. Flügel menar att kläder kan ge tecken på sysselsättning, rang etc. T.ex. militära funktioner är ett exempel på detta, att man markerar rang eller sysselsättning genom dräkt och prydnader. Ett annat exempel är t.ex. hur man använder sig av utsmyckning och dräkt inom kungligheter eller kyrklig hierarki för att markera rang. Flügel menar att dessa skillnader i rang och sysselsättning inom t.ex. militären och kungligheter, gör att liknande system om social ställning där kläder används som markör kan användas för att särskilja olika klasser och yrken (1951, 23). Då Miranda främst klär sig i kostym är det ett tecken på att hon tillhör ett visst yrke. Vi får veta i första avsnittet när karaktärerna presenteras att Miranda arbetar som advokat. Vi åskådare blir sedan påmind om Mirandas yrke genom att hon regelbundet närvarar med en klädsel som består av skjorta, kavaj och kostymbyxor och ibland tillsammans med en portfölj.

3.4.4 Avsnitt 4

Det fjärde avsnittet handlar om hur det är att dejta killar i åldern mellan 20-30 år och många scener i detta avsnittet utspelar sig på klubbar och barer. På klubben har Samantha på sig uringade klänningar medan Miranda har på sig skjortor och kavajer. Carrie har en blandad stil där hon både har uringade klänningar och lite mer täckande kläder. Carrie har i vissa scener på sig en pälsjacka som har varit återkommande i avsnittet. Detta förmodligen för att visa att Carrie återanvänder kläder som de flesta människor gör då det hade varit orealistiskt om karaktärerna hade haft nya kläder i varje scen i varje avsnitt.

Avsnittet inleds med att Samanthas PR-byrå anordnar en fest för en nyöppnad restaurang och Carrie, Miranda och Charlotte kommer för att stötta sin väninna. Dit kommer även Charlottes nya pojkvän som enligt Carrie har Charlottes "tre stora": utseende, gott uppförande och pengar. Det är också den kvällen Carrie och Mr. Big bestämt att de skall träffas för första gången men han dyker upp i endast några få minuter för att tala om för henne att han måste gå. Carrie träffar istället en ung kille i 20-årsåldern i denna restaurang som hon senare spenderar natten med för att försöka glömma Mr. Big.

Kvinnorna följer med en grupp yngre män som de träffat på restaurangen tidigare samma kväll och spenderar resten av kvällen på en svartklubb med en målgrupp i 20-årsåldern.

Efter att Carrie har spenderat natten hos en ung kille går hon förbi ett butiksfönster där hon uppmärksammar ett par högklackade skor. Hon berättar: "I decided the only way to break free was to move from one addiction to an even bigger one: shoes". I avsnitten poängteras Carries shoppingberoende, då hon köper dyra märkesskor som hon egentligen inte har råd med. I sådana scener belyses seriens tydliga koppling till modeindustrin då det alltid nämns ett namn på ett varumärke eller syns någonstans i bild. Utifrån detta kan vi dra en slutsats att serien ingår i en relation till vissa modehus som nämns och syns frekvent.

Senare i avsnittet får man se en scen där Samantha ligger i sin säng och ringer hem till Carrie. Detta är det enda rummet i Samanthis lägenhet som visas under hela första säsongen. Att vi enbart får en insyn i Samanthis sovrum de få scenerna som man ser henne i sitt hem är något vi kopplar till hennes stereotyp. Samantha Jones är extremt öppen med sin sexualitet och sovrummet är något som i hennes fall ger en stark konnotation till det sexuella. Det blir alltså en självklarhet att hon filmas i just det rummet.

3.4.5 Avsnitt 5

Handlingen börjar med att Samantha och Carrie försöker få ett bord på en nyöppnad restaurang på Manhattan under sin lunchrast, men kommer dessvärre inte in då den kvinnliga hovmästaren nekar de i dörre. Detta leder till frustration och kommer sedan att lägga grund för avsnittets diskussioner.

Approximativt tre minuter in i avsnittet ser vi Carrie prova klackskor i en Dolce & Gabbana butik. Carrie bestämmer sig för att köpa de men blir nekad av säljaren då hennes kreditkort är spärrat. En bekant till Carrie dyker upp precis när säljaren har klippt isär Carries kreditkort och insisterar på att betala för skorna.

Det femte avsnittets diskussioner handlar om kvinnors sexuella makt jämfört med män. Kvinnorna är hemma hos Carrie och diskuterar vad de tycker om kvinnors sexuella makt. Stämningen är avslappnad likaså deras klädsel och de spelar kort. Carrie bär en rutig topp med matchande shorts. Miranda, Charlotte och Samantha har långärmade tröjor med byxor till.

Samantha: "Women have the right to use every means at their disposal to achieve power".

Miranda: "Short of sleeping their way to the top".

Samantha: "Not if that's what it takes to compete".

Charlotte: "But that's exploitation!"

Samantha: "Of men! Which is perfectly legal".

Konversationen visar att Samantha tycker att kvinnor har rätt att utnyttja män på samma sätt som hon tycker att män utnyttjar kvinnor. Samantha uttrycker sig på ett sätt som indikerar på att hon inte tycker att det är fel att kvinnor använder sin sexualitet till sin egen vinning. Charlotte anser att det är fel vilket visar på olikheterna mellan Samantha och Charlottes karaktärer.

Mot mitten av avsnittet blir Carrie medbjuden av sin bekant att komma till den nyöppnade restaurangen som Samantha och Carrie inte kunnat komma in på tidigare. Hon tar då på sig sina nya skor som hennes vän betalat för och kameran fokuserar på att filma Carries gång upp för trappan till restaurangen. Vi noterar här att kameran ännu en gång fokuserar på mode och vi tänker direkt på att det är de Dolce & Gabbana skorna hon fått av sin väninna.

I en scen är Carrie på dejt med en fransk arkitekt och hon har på sig en blommig klänning och en röd kapp med en blå fjäderscarf runt halsen. Carrie visar upp en blandad klädstil i de flesta avsnittet vilket ger oss intrycket av att hon är intresserad av mode och uttrycker sin personlighet genom olika klädesplagg och stilar.

Charlotte hälsar på en konstnär som hon beundrar och har på sig en röd kjol och en matchande röd kavaj. Vi förstår att hon vill se propert klädd ut och ge ett professionellt intryck då hon själv är konstintresserad och äger ett konstgalleri. När Charlotte kommer dit visar konstnären upp sina nya verk för henne och hon blir till en början oerhört obekvämt då konstverken föreställer kvinnors könsorgan i olika format. Charlotte ändrar dock sin åsikt längre in i avsnittet och väljer att köpa upp konstnärens verk och ställa ut de i ett vernissage.

När kvinnorna är på Charlottes galleri under vernissaget har Miranda på sig en skjorta med en mörk kavaj och Charlotte har en svart klänning. Samantha bär en beige blazer med en kjol i leopardmönster och Carrie har en kimono på sig. Att Carrie har en kimono på sig visar igen att hon är experimentell med sin klädsel. Om en av de andra karaktärerna hade varit klädd i en kimono hade vi som tittare blivit förvirrade, men för Carries karaktär är det inte lika

förvånande då vi nu är medvetna om Carries modeintresse, vilket återigen speglar hennes stereotyp som *fashionista*.

3.4.6 Avsnitt 6

Det sjätte avsnittet handlar om människor som dejtar i hemlighet, och Carrie undrar om hon själv utsätts för detta av Mr Big. De fyra kvinnorna är hemma hos Carrie och hjälper henne att förbereda inför Carries första officiella dejt med Mr Big. Samantha har på sig en svart uringad klänning. Det sexuella elementet är utmärkande vid Samanthas klädsel. Flügel skriver att sexuallivet har en dominerande ställning gällande motivet till att bära kläder ur ett prydnadsmotiv. En minoritet anser att blygsamhet var det primära motivet till varför kläder tillkom för att hämma sexualitetet. Det finns en majoritet av de som anser att lusten att pryda sig är det primära motivet. De anser även att kläderna tillkom för att öka den sexuella dragningskraften hos bäraren och att rikta uppmärksamheten till bärarens könsorgan. Flügel menar att hos civiliserade folkslag är alla lika överens om det uppenbara och egentliga syftet gällande särskilda kvinnliga klädesplagg de senaste seklerna, att de är till för att öka det sexuella begäret hos motsatt kön (1951, 18).

Charlotte är klädd i svarta byxor med ett beige linne och en beige kofta, till det bär hon också ett par glasögon. Charlotte har på sig ett par glasögon i några av avsnitten och de ger konnotationer till intelligens. Valet bakom att Charlottes karaktär ibland syns med glasögon anser vi är på grund av att Charlotte ska framstå som en den intelligent och pryda i gruppen. Miranda har på sig joggingbyxor, vitt linne och en tröja knuten runt axlarna. Carrie har på sig en tunn hudfärgad och nästintill genomskinlig kort klänning som hon ska ha på sig på sin dejt.

Charlotte: "Well, let's just say it, it's the "naked dress". I mean you're obviously gonna have sex with him tonight".

Carrie: "C'mon it's our first date"

Miranda: "She's not gonna have sex. She's just gonna look like sex".

Carrie: "That's right, I'm just the trailer".

Samantha: "Please, if it happens, it happens".

Charlotte: "Wait a second. I thought you were serious about this guy. You can't sleep with him on the first date".

Miranda: "Oh god, here she goes again with "the rules".

Konversationen antyder att Charlotte är mer pryd än de andra kvinnorna genom att ha “regler” gällande dejting och män, samt hur man skall klä sig.

3.4.7 Avsnitt 7

Avsnitt 7 handlar om Carries funderingar kring hennes förhållande med Mr Big och om dem dekar exklusivt eller inte. Denna tanke väcks hos Carrie när kvinnorna träffar på Mr Big under en dejt med en annan kvinna på samma restaurang.

Carrie har på sig en blå tajt klänning. Charlotte har en marinblå kavaj med en matchande knälång kjol. Miranda har på sig ett par grå kostymbyxor med en matchande kavaj och en svart skjorta undertill med en mönstrad slips. Samantha har på sig en tajt rosa uringad klänning. Deras klädstil i denna scenen förstärker karaktärers klädstilar som vi tidigare noterat i de tidigare avsnitten.

I en scen när Carrie och Miranda äter middag utomhus har Miranda på sig en röd skjorta med en beige jacka över och Carrie har en röd topp på sig med en beige jacka över.

I detta avsnitt är Samantha på jakt efter en ny lägenhet. Under en lägenhetsvisning börjar hon förföra mäklaren och hon är iklädd en åtsittande röd kort klänning tillsammans med en svart clutch.

Stella Bruzzi diskuterar begreppet *femme fatale* i *Undressing Cinema* och hur fenomenet framställs i film. Bruzzi menar att även de *femme fatales* som visades i filmer redan på 1940-talet använde sin sexualitet medvetet och tydligt, vilket gjorde att de blir förminskade för att de ses som mäktiga (1997, 125). Stella Bruzzi diskuterar att tillsammans med de tolkningar som finns om kvinnligt mode och den visuella representationen av *femme fatale* finns det en tro om att det finns en nödvändig koppling mellan kvinnans kropp, sinne och kläder. Det är mer troligt att en kvinna, eller en kvinnlig karaktär, blir “avläst” genom hur hon ser ut jämfört med en likvärdig man (1997, 126). Vi anser att Samanthas karaktär framställs som en kvinna som besitter egenskaper av en *femme fatale*. Vi anser inte att hon är en kvinna som på ett “demoniskt” sätt använder sin sexualitet som ett vapen för att behärska män i sin omgivning, utan att hon istället framställs som en självständig kvinna som medvetet förför män. Vi anser också att Samantha inte förminskas av män, utan snarare att hennes karaktär förstärks av hennes självständighet och makt jämfört med synen på *femme fatales* i filmer från 1940-talet

som Bruzzi beskriver. Detta tror vi kan bero på att det är kvinnor som framhävs i serien och att det är väldigt lite fokus på de manliga karaktärerna i serien.

3.4.8 Avsnitt 8

Det åttonde avsnittet handlar om kvinnornas funderingar kring sexuell interaktion med flera personer samtidigt.

Miranda är hos psykologen och hon har på sig en vit uppknäppt skjorta under en svart kavaj. Nästa gång Miranda besöker psykologen har hon på sig en rosa skjorta med en brun väst över.

Under avsnittets gång dricker Carrie och Charlotte en kaffe på stan. Charlotte har på sig en rosa mönstrad blazer med en matchande kjol tillsammans med en väska i samma mönster. Carrie har på sig ett blått linne i spets med en blå kapp över tillsammans med ett par grå byxor.

De fyra vänninorna sitter på ett café och diskuterar sexuell interaktion med flera personer.

Charlotte: "I think I'd feel safer with a friend. Someone I could trust, like Carrie.

Carrie: "Oh gee, I'm flattered. But I'd go with someone who has a little more experience, like Sam.

Samantha: "Well thanks. But there is something sexy about a first-timer like Charlotte".

Miranda: "Oh, great, no, forget about me. You know, I'd do it with you guys! It's like picking teams for dodgeball all over again".

Miranda känner sig utanför när ingen av de andra kvinnorna nämner henne som ett alternativ och att det frambringar minnen från skoltiden när hon blev vald sist på gymnastiken. Även om konversationen är på skoj är Mirandas besvikelse äkta. Mirandas besvikelse anser vi uttrycker en djupare inre känsla hos Miranda att hon ibland inte anser sig själv vara en attraktiv kvinna eller ett tänkbart alternativ. Perry Hinton menar att en negativ konnotation av en stereotyp anses vara svår att förändra (2000, 9). Vi förmodar att detta är en anledning till varför de andra kvinnorna inte har Miranda i åtanke, då även de har en förutfattad stereotypisk uppfattning om Miranda att hon inte är en kvinna som har sexuell interaktion med flera partners. Detta kopplar vi till avsnitt 3 där Miranda blir missbedömd för att vara

homosexuell av sina kollegor för att hon inte enligt dem upplevs som en heterosexuell person.

Mot slutet av avsnottet finner vi Carrie, Miranda och Samantha är i en butik där de provar läppstift. Carrie har på sig ett blått linne och ett par byxor. Samantha har en lila blazer med en matchande kjol. När Samantha har på sig kavajer med en matchande kjol ger det en konnotation till att hon har ett yrke som kräver en proper klädsel, vilket i sin tur ger konnotationer till att hon har ett välbetalt jobb. Miranda är iklädd en ljusblå skjorta med en svart kavaj över.

I slutet av avsnittet möter Miranda upp ett par i en bar i hopp om att de ska tycka att hon är attraktiv och vilja ha en trekant med henne, för att hon vill motbevisa fördomen hennes väninnor haft om henne tidigare i avsnittet. Hon har då på sig en djupt uringad tröja som framöver hennes byst. Att Miranda väljer att ha på sig en tröja som framhäver hennes byst är ett tecken på att hon tror om hon framhäver sin byst kanske andra tycker att hon är mer attraktiv och tilltalande. Detta blir mer tydligt då hennes karaktär annars aldrig hade haft på sig en så pass avslöjande utstyrsel om inte det fanns en specifik anledning bakom det.

3.4.9 Avsnitt 9

Det nionde avsnittet handlar om att Mr Big berättar för Carrie att han aldrig vill gifta sig igen. Carrie börjar då funderar på om hon själv vill gifta sig, eller om hon kan dejta en man som inte kommer vilja gifta sig igen.

Förutom att kvinnorna går på ett bröllop där de alla bär klänningar i svart möts de sedan upp på en restaurang där de har som tradition varje vecka att äta tillsammans och dela med sig av de senaste skvallret. På restaurangen har de alla på sig avslappnade vardagskläder i form av cardigans eller stickade tröjor med kjol eller byxa som underdel. Den avslappnade klädseln talar om för oss att de förmodligen är lediga från jobbet vid just det tillfället då de till vardags inte bär denna typen av klädsel i de föregående avsnitten.

Trots att kvinnorna i denna sekvens är klädda i snarlika kläder anser vi att deras stereotyper belyses ändå. Samantha bär en röd tröja och vi konnoterar färgen till hennes starka personlighet. Vi förväntar oss att trots att Samantha har en så pass avslappnad och påklädd utstyrsel ändå skall uttrycka sin personlighet, och detta genom den röda tröjan. Den röda

färgen kopplar vi till något sensuellt, attraktivt och vågat vilket är tre ord som vi konnoterar till just Samanthis personlighet.

Senare i avsnittet hälsar Carrie på hennes homosexuella vän Stanfords mormor, för att få hans mormor att tro att Carrie är hans flickvän. Då har Carrie på sig en ljusrosa blazer med matchande byxor. Att Carrie har på sig en blazer tillhör inte vanligheten, utan Carrie väljer att ha på sig en blazer för att ge ett propert intryck inför Stanfords mormor. Här kan vi se hur kläder spelar en stor roll för att göra ett bra första intryck.

3.4.10 Avsnitt 10

Det tionde avsnittet handlar om hur de fyra huvudkaraktärerna förhåller sig till att en väninna som de brukade festa med förr bjuder in dem till hennes baby shower. Charlotte är den enda som är exalterad över att komma på tillställningen, och hon har köpt en dyr present för att ge väninnan medan Samantha har med sig en flaska sprit som present. Här blir skillnaden mellan stereotyperna tydlig genom deras handling. När de fyra kvinnorna anländer till väninnans baby shower har Samantha på sig en väldigt bar rosa magtröja på sig för att visa hur fantastiskt det är att vara singel och att inte ha några barn. De andra kvinnorna på baby showern har på sig beiga nedtonade kläder. Detta är ett sätt för skaparen av serien att belysa skillnaden på gästernas liv. Klädernas ändamål i denna scen används i syfte om att belysa kontrasten av de olika stereotyperna på tillställningen.

Carrie har på sig en rosa lång klänning och Miranda har på sig en randig svart och vit tröja med ett par svarta byxor. Charlotte har på sig en svart klänning med puffärmar.

Senare i avsnittet har Samantha en "I don't have a baby-party" för att fira hur bra det är att inte ha barn. Carrie har på sig en lång röd axelbandslös klänning. Miranda har en uringad svart blus med ett stort halsband. Charlotte har på sig en svart v-ringad klänning och Samantha har på sig en mönstrad tajt axelbandslös klänning.

3.4.11 Avsnitt 11

Avsnitt 11 handlar om Carries oro att hon har gjort bort sig inför sin pojkvän när hon råkat fisa framför honom, detta blir en orosfaktor när då de efter detta inte har någon sexuell

interaktion under en längre period. Miranda är också frustrerad över att ha varit ensam i flera månader.

Under avsnittets gång har Miranda på sig avslappnade kläder, som t.ex. en t-shirt och hängslebyxor i jeanssty. Vi kan då se att man vill markera Mirandas ensamhet och frustration genom att klä henne i mer avslappnade kläder för att visa att hon inte bryr sig om att klä upp sig. Carrie har på sig samma kläder under hela avsnittet, en rosa tröja med ett tryck på David Bowie och ett par svarta jeans. Även Carrie har ingen lust för att klä upp sig då hon tror att hon skämt ut sig inför sin pojkvän, och Carries klädval förblir då densamma genom avsnittets gång. I detta avsnittet blir det tydligt hur karaktärernas olika kläder speglar deras olika humör. Kläderna fungerar då som en förstärkning av karaktärernas känslor och gör det enklare för oss tittare att förstå karaktärernas känslor när verbala uttryck saknas.

3.4.12 Avsnitt 12

Avsnittet inleds med att Miranda har en sexuell interaktion med en man. I denna sekvens ser vi återigen Mirandas osäkerhet när hon tar illa vid sig att mannen hon är med direkt går iväg för att duscha efter deras intima interaktion. Hon upplever att han gör det för att det är något fel på henne. Scenen övergår dock snabbt till en scen med Miranda och Carrie där kvinnorna går längst en gata och diskuterar det som hänt Miranda. Avsnittets handling kretsar senare kring Charlottes oro över om hon någonsin kommer att gifta sig, samt Carries oro över om Mr. Big är redo att ta deras förhållande till ett mer seriöst stadie.

Approximativt fyra minuter in i avsnittet ser vi Carrie stå på andra sidan av gatan från en kyrka, där hon fått syn på Mr. Big som hjälper en kvinna till en bil. Mr. Big får syn på Carrie och kommer fram till henne och därefter berättar han för henne att han går till kyrkan med sin mamma varje söndag. Carrie blir förvånad och detta leder henne in på tankar om vare sig det är något positivt eller negativt.

Senare den dagen sitter Carrie, Charlotte och Miranda på en bar men längre in i scenen ansluter sig Samantha. Miranda har på sig en ljusblå skjorta med en svart kavaj. Samantha har på sig en lila blazer med en matchande kjol. Carrie har på sig ett rött linne med en ljusblå kjol och Charlotte har på sig en grön uringad klänning. Carrie berättar för kvinnorna om vad hon sett tidigare idag och om vad Mr. Big berättat för henne, vilket leder kvinnorna in på en

diskussion. Kvinnorna diskuterar stereotypen av män som går till kyrkan med sin mamma i vuxen ålder och de tre har delade åsikter, varav Mirandas åsikt är återigen en mer cynisk lagd medan Charlotte anser händelsen vara positiv.

När Samantha ansluter sig till umgänget talar hon om att hon tror att hon blivit förälskad. Kvinnorna häpnar över informationen och här ser vi det faktum att vi styrs av stereotyper så pass mycket att Samanthas närmaste vänner blir ytterst förvånade och tycker det är konstigt att Samantha är förälskad. Deras bestämda uppfattning om hennes stereotyp är att Samantha inte tror på kärleken och förväntas inte att uttrycka information av det slaget.

Kvinnorna besöker en klubb en kväll och Samantha visas klädd i en svart åtsittande och uringad klänning. Det är ett klädesplagg som framhäver hennes kvinnliga kroppsdelar och drar uppmärksamhet till vissa delar av hennes kropp. Så som hennes byst, armar, ben och bakdel. Vi kan därför förstå att Samantha vill öka det sexuella begäret hos det motsatta könet.

Carrie har på sig en rosa uringad klänning. Miranda har på sig en blå uringad klänning med en lila sjal och Charlotte bär en svart klänning.

Carrie har på sig en vit och grön randig klänning tillsammans med en vit hatt och vita handskar. Miranda har på sig en röd klänning med en beige kavaj över tillsammans med en röd hatt och vita handskar.

4. Avslutande diskussion och slutsatser

För att besvara den första frågeställningen om varför och på vilket sätt kläder har använts i *Sex and The City* för att uttrycka stereotyper kan vi börja med att konstatera att kläderna spelar en central roll för karaktärsskapandet. Varför kläder har använts för att uttrycka stereotyper är för att vi som tittare ska få en förståelse för hur karaktären är som person och dess stereotyp. Vi menar alltså att stereotyper används i *Sex and The City* för att betraktaren av serien skall få en bättre förståelse av handlingen genom att betraktaren ser en stereotyp denne känner till.

Det är också på grund av att vi som tittare skall kunna åtskilja karaktärerna som manusförfattare använder sig av kläder för att visa på deras olika stereotyper. Hade de fyra huvudkaraktärerna inte visat på sina karaktäristiska drag i sina klädstilar hade vi förmodligen haft svårare att uppfatta seriens handling, då vi inte hade förstått kopplingen till hur personen ser ut mot hur hon pratar och beter sig. Precis som Smith och Bond (1998, 186–187) menar är stereotyper något oundvikligt för människan i dagens samhälle då vi har en ständig begäran att vilja förenkla och kategorisera allt. Därav menar vi att kläderna används i serien på så sätt att de har en koppling till våra förutbestämda bilder av hur just de stereotyperna skall se ut.

Ytterligare ett exempel på varför kläder och mode används i denna serie är för att det finns en tydlig relation mellan två industrier; mode- och filmindustrin. Genomgående i hela säsongen ser vi att kända lyxvarumärkens namn upprepas, både i diskussion mellan karaktärer men också när kameran fokuserar på skyltfönster, påsar eller andra objekt som tydligt visar namnet på ett modehus. Det mest tydliga exemplet är Manolo Blahnik som belyses i nästan varje avsnitt i både tal och bild. Carrie belyser ofta sina besatthet av skor, framförallt skomärket Manolo Blahnik men även andra märken så som Dolce & Gabbana m.fl. Peter Bug beskriver i *Fashion and Film: moving images and consumer behaviour* hur modeföretag utnyttjar film till sin fördel, då han menar att konsumentens koppling till ett visst plagg i en filmatisering blir oftast mycket starkare än vad den hade varit kopplad till en bild av samma plagg. Bug menar att man på film kan se hur ett plagg faller, hur det rör sig och få en känsla av det på ett helt annat sätt än om det vore i en stillbild (2019, 3). Vidare menar han även att film- och modeindustrin är två olika industrier som tidigare setts som olika, men som i själva verket är ömsesidigt beroende av varandra både genom att

produktionen av en film behöver hjälp med framställningen av dräkt och för att modehusen inte tackar nej till denna sortens marknadsföring, vilket med andra ord benämner denna relation som win-win (2019,4).

Wanting to wear the film är den effekt Bug pratar om när designers tar inspiration från filmduken. Designers har sedan 1930-talet förvandlat de kostymer vi ser på film till ready-to-wear-plagg, alltså plagg som skall kunna köpas i butik. Detta har lett till utvecklingen av en effekt där en film talar om för oss vad vi ska göra, hur vi ska göra det, hur vi ska känna kring det vi gör och hur vi ska se ut när vi gör det (2019,12). Vi blir med andra ord inspirerade av karaktärerna och vad de har på sig och det har blivit så pass strukturellt att den nu benämns som en effekt av *att vilja ha på sig filmen*.

Ett utav de mest tydliga sätten kläder har använts i denna serie för att uttrycka stereotyper är i samband med karaktärernas yrken. Mirandas karaktär visar på den typiska advokaten som i de flesta fall bär skjorta, kavaj och formella byxor eller längre kjol, både till jobbet och till vardags. I Mirandas fall blir hennes kläder en mycket viktig attribut i hur hennes stereotyp är uppbyggd, för att om hon inte hade haft denna sortens klädsel hade vi inte kunnat koppla henne till denna stereotyp. Carrie jobbar hemifrån och har därmed en mer fri klädsel, hon har inga koder att följa och är den i gänget som klär sig "hur hon vill". Hon klär sig i alla färger och har ett skoberoende som styrkar hennes stereotyp som *fashionista*. Här skiljer sig Carrie från Samantha, Miranda och Charlotte då de tre har jobb där de är närvarande vid sin arbetsplats som kräver en viss klädkod. Mirandas advokatfirma kräver anständiga kläder i form av kostym och klackar, Charlotte måste vara prydligt klädd i sitt konstgalleri och Samantha är chef över en PR-byrå och måste i viss mån klä sig i kläder som speglar hennes maktposition. Deras yrken har en stor roll i hur de är klädda och deras jobb blir det förlängda jaget när de i sin vardag klär sig om de gör på sitt jobb. De definierar sig med sitt yrke, då de i många avsnitt påpekar sin karriär och vad de jobbar med, vilket resulterar i att deras jobb och den klädsel som tillkommer på arbetsplatsen blir en del av deras personlighet.

Då Samantha, Carrie, Miranda och Charlotte i många avsnitt besöker klubbar, barer, restauranger eller andra bjudningar där de inte skall vara klädda professionellt så har kostymörerna fokuserat på att få fram deras stereotyper i den avslappnade klädseln också. Vid sådana tillfällen kläs inte Charlottes karaktär i en klänning som är allt för avslöjande eller figurnära för att inte kringgå det faktum att hennes stereotyp är pryd. Samantha kläs i

utmanande klänningar där det finns en uringning fram eller bak, oftast både och. Carrie är gruppens modemedvetna och kläs i olika färger och stilar för att visa på hennes stora modeintresse. Miranda bär i de flesta festliga tillfällen kostym, men när hon inte gör det så ser man fortfarande starka kopplingar till hennes stereotyp då hon inte bär något utmanande eller färgglatt.

Kläder används även som ett redskap för att förstärka karaktärernas humör och mående. Ett exempel är när Carrie förmodar att Mr. Big skall lämna henne och då är Carrie klädd i nedtonade kläder för att berätta för tittarna att hon är på dåligt humör. Detsamma gäller Miranda som går iklädd joggingbyxor och stora tröjor när hon inte är på ett muntert humör.

Kläder är även en markör för att visa på stereotypens rang, vilket vi tydligt ser i Charlottes karaktär. Hon utmärker sig i avsnitten som pryd och betar sig på ett sådant sätt att vi upplever henne som en överklasskvinna. Detta markeras genom främst sättet hon klär sig på och hennes bakgrund, då hon som tidigare nämnt kommer från en privilegierad uppväxt och är gängets *snobb*. Charlottes rang visas främst genom att hon vid många tillfällen bär smycken gjorda av pärlor, går på opera- och balettföreställningar iklädd vackra aftonklänningar och är ständigt mån om att hon måste se presentabel ut, vilket vi konnoterar till en överklassig livsstil.

Språket i serien har använts på ett sätt för att uttrycka varje karaktärs personlighet. Vi har kunnat förstå varje karaktärs personlighet genom ett flertal diskussioner karaktärerna emellan där de uttryckt sina tankar, åsikter och värderingar. Även hur karaktärerna har gjort påståenden till varandra har förstärkt karaktärernas stereotyper. Ett exempel på detta är när Miranda ställde följande fråga till Samantha: "When have you ever been on a 10th date?". Det är alltså inte bara karaktärernas egna språkbruk som förstärker deras stereotyp utan det är också karaktärernas språkbruk till varandra.

Carries monologer som vi får ta del av när hon uttrycker sina egna tankar under hennes skrivprocess av hennes veckokolumn är ett sätt för oss som tittare att få en djupare förståelse över Carries tankegångar. Dessa monologer hon håller för sig själv i sina tankar får bara hon och vi som tittare ta del av vilket skapar en känsla av en närmre relation till Carrie än de andra tre karaktärerna.

Vi har märkt efter våra analyser att språket har varit nödvändigt för att förstärka karaktärernas stereotyper eftersom det är både valet av ord och hur en karaktär uttrycker sig som speglar deras personlighet. Kläderna som karaktärerna har på sig bildar en ytlig förutfattad mening om karaktären, men det är språket som uttrycker karaktärens inre tankar vilket antingen stämmer överens eller motsäger den stereotypiska uppfattningen. Karaktärerna kläs i specifika kläder och blir tillskrivna ett specifikt språk för att vi som tittare ska koppla det vi ser till olika representationer av hur människor uppfattas, det vill säga till olika stereotyper.

Efter en analys av alla avsnitt från den första säsongen av *Sex and the City* har vi även upptäckt att det finns ett stereotypiskt sätt att filma på. Kameran är placerad i olika vinklar i specifika scener och på specifika objekt eller delar av objekt för att tydliggöra något. Ett exempel är när Carrie i femte avsnittet vill köpa ett par dyra märkesskor men hennes kreditkort har blivit spärrat. Carries bekant ser då detta och köper henne de skorna i present. Carrie tar då senare i avsnitt på sig dessa skor när hon ska på dejt, då filmar kameran från skorna och långsamt uppför hennes ben innan den planar ut i en helkroppsbild. Många utav de mer sexuellt relaterade scenerna filmas just från denna vinkeln, där kameran antingen fokuserar på kvinnans nakna ben eller på kvinnans byst.

I och med att kameran i många scener fokuserar på kvinnans erogena zoner såsom hennes bröst eller dekolletage, eller nakna ben, driver det oss till en slutsats att kvinnorna i denna serie objektifieras. Det förekommer sekvenser i varje avsnitt av den första säsongen där det zoomas in på kvinnornas kroppsdelar som har någon form av sexuell laddning. Den mesta förekommande filmningstekniken är att filma nerifrån och upp, i synnerhet om kvinnan bär en kort klänning eller kjol för att kameran skall kunna fokusera på de nakna benen. Detta leder oss in på det vi lärt oss i den tidigare forskningen om *Sex and the City*; hur feministiskt betonad är *Sex and the City* egentligen? Som Armstrong (2018) skriver i sin artikel så har serien hjälpt kvinnor i Asien och mellanöstern att våga mer och få sin röst hörd. I artiklar skrivs det även att serien har brutit normer som länge inte tillåtit kvinnor amma öppet på offentliga platser, men främst är det genomgående i hela serien att det är tillåtet för kvinnor att sträva efter en karriär och att de också får ha samlag utan att behöva ha ett förhållande med mannen. Serien uppmärksammar å ena sidan dessa aspekter och de fyra huvudkaraktärerna används för att visa på detta; trots deras fyra olika stereotyper framställs de alla fyra som självständiga och karriärmedvetna kvinnor, vilket tidigare inte påvisats på samma sätt i film. Å andra sidan kan vi återgå till bland annat hur serien är filmad, i

synnerhet hur kameran filmar och därmed objektifierar kvinnan ifråga. Huruvida är serien isåfall feministiskt inställd egentligen? Vi upplever att användningen av modet och språket i serien i skapandet av stereotyperna är normativt. Stereotyperna framställs inte på ett nytt eller på något kontroversiellt sätt, men en stereotyp är en normativ uppfattning om hur människor i olika samhällsgrupper ska vara.

Vad vi kommit fram till är att svaret på våra två frågeställningar hör ihop. Då som vi tidigare nämnt i vår analys blir karaktärerna tillsatta en viss "garderob" och därmed även ett visst språk som speglar deras stereotyp för att vi som människor har ett behov av att vilja förstå saker och ting. Kläder och språk används i film, specifikt i *Sex and the City* som ett medel för att kunna påvisa en stereotyp, alltså kan vi visuellt inte se en stereotyp om inte den tillskrivs sina attribut så som kläder och språkbruk.

5. Källförteckning

5.1 Tryckta källor

Barthes, Roland, "The photographic Message," i Barthes, Roland, *Image, Music, Text*. London: Fontana Press, (1977). ISBN 0 00 686135 0

Bruzzi, Stella (1997). *Undressing cinema: clothing and identity in the movies*. London: Routledge

Bug, Peter (2019). *Fashion and Film: Moving Images and Consumer Behavior*. Singapore : Springer

Flugel, John Carl (1951). *Klädernas psykologi*. Stockholm: Natur o. kultur

Hall, Stuart (1997). *Representation. Cultural Representations and Signifying Practices*. London: Sage. ISBN 0-7619-5432-5

Hall, Stuart, Evans, Jessica, Nixon Sean (2013) *Representation. Second edition*. London: Sage. ISBN 978-1-84920-563-4

Hinton, R. Perry (2003) *Stereotyper, kognition och kultur*. Översättning: Sara Strålfors. Studentlitteratur.

Hinton, R. Perry (2000) *Stereotypees, Cognition and Culture*. Psychology Press.

Iedema, Rick (2011) *Analysing Film and Television: a Social Semiotic Account of Hospitan Unhealthy Business* In: *The Handbook of Visual Analysis*.

DOI: <https://dx.doi.org/10.4135/9780857020062>

Rose, Gillian (2007). *Visual Methodologies: An Introduction to the Interpretation of Visual Materials*. London: Sage. ISBN 978-1-4129-2190-9

Schweinitz, Jörg (2011) *Film and stereotype. A challenge for cinema and theory*. Columbia University Press. ISBN 0231151489

Smith, Peter B., Bond, Michael Harris (1998) *Social psychology across cultures*, 2 uppl. London: Pearson Education Limited. ISBN 0-13-466343-8

Van Leeuwen, Theo (2005) *Introducing Social Semiotics*. Routledge.

5.2 Digitala källor

Nationalencyklopedin, sökord: *reflexivitet*

<http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/reflexivitet> (hämtad 2020-03-25)

Nationalencyklopedin, sökord: *femme fatale*

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lång/femme-fatale>

(hämtad 2020-05-25)

BBC News, *Sex and the City: A global revolution*

<http://www.bbc.com/culture/story/20180605-sex-and-the-city-a-global-revolution> (hämtad 2020-04-17)

The Guardian, *A fond farewell*

<https://www.theguardian.com/media/2004/jan/29/broadcasting.tvandradio> (hämtad 2020-04-29)

Hsieh, Hsiu-Fang & Shannon, Sarah E (2005) “Three Approaches to Qualitative Content Analysis”, *Qualitative Health Research*

DOI: [10.1177/1049732305276687](https://doi.org/10.1177/1049732305276687) (hämtad 2020-06-02)

6. Bildförteckning

Skärmdump från avsnitt 6 i säsong 1 av *Sex and the City*, HBO Nordic. Tid vid skärmdump: 1:32-3:22 min